

Εἰ ἐν Ἰλίῳ Ἑλένη ἦν,	Ἄν ἡ Ελένη βρισκόταν στην Τροία,
ἀπέδοντο ἂν αὐτὴν τοῖς Ἑλλησιν οἱ Τρῶες,	οἱ Τρῶες θα τὴν ἔδιναν στους Ἕλληνες,
ἐκόντος γε ἢ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου.	με τὴ θέληση ἢ χωρὶς τὴ θέληση τοῦ Ἀλέξανδρου.
Οὐ γὰρ δὴ οὕτω γε φρενοβλαβὴς ἦν Πρίαμος οὐδὲ οἱ ἄλλοι Τρῶες,	Γιατί βέβαια δὲν ἦταν τόσο παράφρονas ο Πρίαμος οὔτε οἱ ἄλλοι Τρῶες,
ὥστε τοῖς σφετέροις σώμασι καὶ τοῖς τέκνοις καὶ τῇ πόλει κινδυνεύειν ἐβούλοντο,	ὥστε νὰ βάζουν σὲ κίνδυνο τὴ ζωὴ τὴ δική τους καὶ τῶν παιδιῶν τους καὶ τῆς πόλης τους,
ὅπως Ἀλέξανδρος Ἑλένη συνοικῇ.	γιὰ νὰ ζεῖ ο Ἀλέξανδρος μαζί με τὴν Ελένη.
Εἰ δὲ τοι καὶ ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις ταῦτα ἐγίνγνωσκον,	Κι ἂν βέβαια καὶ στὰ πρώτα χρόνια εἶχαν αὐτὴ τὴ γνώμη,
ἐπεὶ πολλοὶ μὲν τῶν ἄλλων Τρώων, μάλιστα δὲ οἱ αὐτοῦ υἱεῖς,	ὅταν πολλοὶ ἄλλοι Τρῶες καὶ μάλιστα καὶ τὰ παιδιά του,
ὅποτε συμμίσγοιεν τοῖς Ἑλλησιν, ἀπώλλυντο,	σκοτώνονταν ὅσες φορές συγκρούονταν με τοὺς Ἕλληνες,
Πρίαμος, εἰ καὶ αὐτὸς Ελένη συνώκει,	ο Πρίαμος, ἀκόμη κι ἂν συγκατοικοῦσε ο ἴδιος με τὴν Ελένη,
ἀπέδωκεν ἂν αὐτὴν Μενελάῳ,	θα τὴν ἐπέστρεφε στὸ Μενέλαο,
ἵνα αὐτὸς καὶ οἱ ὑπῆκοοι αὐτοῦ ἀπαλλαγεῖεν τῶν παρόντων κακῶν.	γιὰ νὰ ἀπαλλαγούν ο ἴδιος καὶ οἱ ὑπῆκοοί του ἀπὸ τὶς συμφορὲς τῆς ἐποχῆς τους.
Ἀλλ' οὐ γὰρ εἶχον Ἑλένην ἀποδοῦναι	Ἀλλὰ δὲν εἶχαν τὴν Ελένη, γιὰ νὰ τὴν ἐπιστρέψουν
οὐδὲ λέγουσιν αὐτοῖς τὴν ἀλήθειαν ἐπίστευον οἱ Ἕλληνες,	οὔτε τοὺς πίστευαν οἱ Ἕλληνες, παρόλο που αὐτοὶ ἔλεγαν τὴν ἀλήθεια,
ὥς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀποφαίνομαι,	ὅπως ἐγὼ πιστεύω,
τοῦ δαιμονίου παρασκευάζοντος	ἐπειδὴ ὁ θεὸς μηχανευόταν
ὅπως πανωλεθρίᾳ ἀπολόμενοι	με τὴν ολοκληρωτικὴ τους καταστροφή
καταφανὲς τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις ποιήσωσι,	νὰ κάνουν ολοφάνερο στους ἀνθρώπους αὐτὸ
ὥς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων	ὅτι δηλαδὴ γιὰ τὶς μεγάλες ἀδικίες
μεγάλαι εἰσὶ καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν.	μεγάλες εἶναι καὶ οἱ τιμωρίες ἀπὸ τοὺς θεοὺς.